

புறநானூற்றில் இசைப் பொருள் உணர்த்தும் உரிச்சொல்

கி. நாகேந்திரன் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ எஸ்.இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), சாத்தூர்-626203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Urisol That Conveys Musical Meaning in the Purananuru

K. Nagendran a,*

^a Department of Tamil, Sri. S. Ramasamy Naidu Memorial College (Autonomous), Sattur-626203, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
nknnagendran@gmail.com

Received: 15-04-2021
Revised: 04-02-2022
Accepted: 09-02-2022
Published: 28-02-2022

ABSTRACT

In the middle of this century, Tamil isai Renaissance was achieved and tamil isai sangathar brought in a number of musical instruments. Tamil people are innisai of their pandai Yazh. Music in Tamil isai Sangam is the music of Pandai Yazh. Music research was conducted at the Tamil isai Sangam and music tamil scholars and composers gathered. From the grammars they had learned, they spoke of the handkerchief, the sleep, and the sound. Tamil is composed by all tamil people and tamil is played by tamil artist nall isai. The aim is not to tell the passionate history of the Tamil isai Renaissance. There is a feeling that the word music is given in the sense of music. But the history of the word music is remarkable. It provides not one thing but many things. Its appearance is also delicious and the aim here is to explain them.

Keywords: Purananuru, Yazh, Tamil Artist, Tamil Isai.

முன்னுரை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான புறநானூற்று இலக்கியத்தில் தொல்காப்பியரால் கூறப்பட்ட உரிச்சொற்கள் எங்ஙனம் பயின்று வந்துள்ளன என்பது பற்றிய ஆய்வின் தொடக்கமாக இசைப்பொருள் உணர்த்தக்கூடிய, காப்பியரால் இசைப் பொருள் உணர்த்துவனவாக கூறப்பட்டனவற்றுள் எச்சொற்கள் எல்லாம் புறநானூற்றில் இசைப் பொருள் உணர்த்துனவாக காணக்கிடைக்கின்றன. என்பது பற்றி எடுத்து உரைக்கப்படுகிறது.

சங்க காலப் பழந்தமிழ் நூல்கள், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பிதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பனவாகும். அவற்றுள் எட்டுத்தொகையில் எட்டாவதாக புறநானூறு ஆன்றோரால் பாராட்டுப் பெற்றது. இதனை பின்வரும் பழம் பாடலொன்றின் வாயிலாக அறியலாம். “நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்

கற்றறிந்தார் ஏத்துங் கலியோடு அகம்புறம்

என்று இத்திறத்த எட்டுத்தொகை

இந்நூலின்கண் அடங்கிய செய்யுள்கள் அனைத்தும் தமிழ் மொழிக்கே சிறந்த அகம்புறம் என்னும் இரு வகைப்பொருள்களில் அகப்பொருள் பற்றி எழுந்த ஓர் நூலாகும். இந்நூலின் கண் தொல்காப்பிரால் கூறப்பட்ட உரிச்சொற்கள் அவர் கூறிய உரிச்சொற்களுக்குரிய இலக்கணங்களை ஏற்று

புறநானூற்றில் வழங்கி வருகின்றனவா என்று பார்க்கும் போது அவை தொல்காப்பியர் வகுத்த இசை, குறிப்பு பண்பெனும் முப்பொருண்மைக்குள் வழங்கி வருதலை உணரலாம் (Senavaraiyar, 2001).

இசையினும் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றல்

இசையாவது செவியான் உணரப்படுவது, குறிப்பாவது மனதால் குறித்துணரப்படுவது பண்பாவது பொறியின் உணரப்படுவது என்று இவற்றிற்கு முறையே உரையாசிரியர் விளக்கம் கூறுவார். தொல்காப்பியரின் இசையினும், குறிப்பினும், பண்பினும், தோன்றி என்பதனை அடியொற்றி பவணந்தியர் பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயராகி என்பார். அதாவது இசையும், குறிப்பும், பண்புமாகி பல்வேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி உரிச்சொல் தோன்றுமென்பார். இலக்கண விளக்கத்தார். குறிப்பும் பண்பும் இசையும் தோன்றியென என்பார் (Theiva Silaiyar, 2000; Ilampuranar, 1973).

தொல்காப்பியர் கூறிய இசையினும் குறிப்பினும் பண்பினும் என்பதை, குறிப்பினும் பண்பினும், இசையினும் மென்பார். இதற்கு யாது காரணமென நோக்கின் அவற்றின் மிகுதிப் பெரும்பான்மையே என உணரலாம். குறிப்புப் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் மிகுதி என்பதால் அவற்றை முன் மொழிந்தார். பண்புப்பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் அதனினும் அருகியே கிடைப்பதால் அவற்றிற்கு இரண்டாம் இடம் தந்தார். இசைப் பொருளுணர்த்தும் சொற்களுக்கு மூன்றாமிடம் தந்தார்.

இசை

இசை என்பது ஓசை அது செவியான் உணரப்படுவது என்று கூறியும் இசை என்ற சொல்லிற்கு தமது நூலொன்றில்(4) என்ன வெல்லாம் பொருள் உண்டு என்று விளக்கம் அளிப்பதை இங்கு கூறுவதும் இன்றியமையாதவொன்று (Murukarattinam, 1978).

இந்த நூற்றாண்டின் இடையில் தமிழிசை மறுமலர்ச்சி அடைந்தது தமிழிசைச் சங்கத்தார் இசைக் கருவிகள் பல கொணர்ந்தார். தமிழ் மக்கள் தம் பண்டையாழின் இன்னிசை. தமிழிசைச் சங்கத்தில் இசை பண்டையாழின் இன்னிசை. தமிழிசைச் சங்கத்தில் இசை ஆராய்ச்சி நடைபெற்றது இசைத்தமிழ்ப் புலவோரும் இயற்றமிழ்ப் புலவோரும் கூடினர். இயற்றமிழ்ப் புலவோர் தாம் கற்ற இலக்கணங்களிலிருந்து ஏந்திசை, தூங்கிசை, ஒழுகிசை ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டிப் பேசினர். குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் ஆகியவை ஏழிசை என்றனர். தமிழ் இலக்கணங்கள் எழுத்து, அசை ஆகிய வற்றால் ஆகிய சீரை இசை எனப் பேசுகின்றன. இன்னிசை, சொல்லிசை ஆகியவையும் உண்டு. தமிழிசைச் சங்கத்தில் வாய்பாட்டு இசைத்தனர். யாழ் முதலான கருவிகளும் இசைத்தனர். தமிழிசை வளர்ச்சிக்கு மன்றம் அமைக்கப் பொருள் வேண்டியபோது பலப்பலர், பொற்குவை தர இசைந்தனர். கருநாடக இசை என்ற ஒன்று இருக்கத் தமிழிசை என ஒன்றைச் சங்கம் வைத்து வளர்த்தல் இசையுமோ இசையாதோ எனச் சிலர் வாதிட்டனர். அவ்வாதமெல்லாம் அன்று, இன்றோ தமிழ் மக்கள் எல்லோரது இசையுடனும் தமிழிசைக் கலைஞர் நல்லிசை நாட்டத் தமிழ்ப்பண் இசைக்கின்றது. இவ்வாறு தமிழிசை மறுமலர்ச்சியின் உணர்ச்சிமிக்க வரலாற்றைக் கூறிக் கொண்டிருப்பதல்ல இதன் நோக்கம். இசை என்ற சொல் சங்கீதம் என்ற பொருளிலே வழங்கிக் கொண்டிருப்பதாக ஒரெண்ணம் நிலவுகிறது. ஆனால் இசை எனும் சொல்லின் வரலாறு குறிப்பிடத்தக்கதாக வியப்புத் தருவதாக உள்ளது. அது ஒரு பொருளில்ல பல பொருளில் வழங்குகின்றது. இதன் தோற்றமும் சுவையுடையது இவற்றை விளக்குவதே இங்கு நோக்கம்.

தமிழிசையில் இசை சங்கீதத்தைக் குறிக்கிறது. இன்னிசையில் ஓசையைக் குறிக்கிறது. இசைத்தனர் என்பது சொல்லினர் என்ற பொருளினது ஏந்திசை, தூங்கிசை, ஒழுகிசை ஆகியவற்றில் செய்யுளோசையை அது குறிக்கிறது. ஏழிசை என்பது ஏழு பண்புகளாகும். வாய்ப்பாட்டு இசைத்தனர் என்பது பாடினார் என்று பொருள் உடையது. கருவிகள் இசைத்தன என்றால் கருவிகள் வாசித்தனர் என்று பொருள். தமிழ் இலக்கணத்தில் இசை என்பது சீர், இசை, நிறை, இன்னிசை என்ற சொற்களில் அதற்கு ஒலி என்பது பொருள். இசையுமோ இசையாதோ என்பது பொருந்துமோ பொருந்தாதோ என்னும் பொருளுடையது. இசைவு என்பது உடன் பாடாகும். நல்லிசை என்பது நற்புகழாகும். தமிழில்

இசைத்தல் என்பது தமிழ்ப்பண் ஒலித்தலாகும். இவ்வாறு இசை எனும் சொல்லிற்கு எத்தனையோ பொருள்கள் விரிந்து பரந்து வளர்ந்துள்ளன என்பார் அவர். இவ்வாறு இசை, என்ற சொல்லிற்குப் பல பொருள் கூறினும் தொல்காப்பியர் கூறிய இசையென்பது “ஓசை” என்பதேயாகும் என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை. தொல்காப்பியர் தாம் வகுத்த உரியியலில் இசைப் பொருள் உணர்த்தும் சொற்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். அவை இசை, கம்பலை, சும்மை, கலி, அழுங்கல், துவைத்தல், சிலைத்தல், இயம்பல், இரங்கல் என்பன. இவ்வொன்பது இசைப்பொருள் உணர்த்தும் சொற்களையும் முறையே 309,349,358 ஆகிய மூன்று நூற்பாக்களால் அறியலாம்.

இசை, குறிப்பு, பண்புப்பொருள் உணர்த்துவதாக உரிச்சொற்கள் வழங்கும் என்று தொல்காப்பியர் கூற உரையாசிரியர்களிடையே இவை பற்றிக் குறிப்பிடுவதில் முரண்பாடு உண்டு. குறிப்பாக “இசையாகும்” என்ற நூற்பாவிடம் இசையென்பது “பொருத்தமாகி” குறிப்புணர்த்தும் என்று இளம்பூரணர்(5) கூறுவதை கின்றார். புறநானூற்றில் இசைப்பொருள் உணர்த்தக் கூடிய உரிச்சொற்களாகக் காணப்பெறுபவை இசை, கம்பலை, சும்மை, கலி, அழுங்கல், சிலைத்தல், இயம்பல், இரங்கல், துவைத்தல் என்பன.

இசை

“இசைப்பிசை யாகும்” (தொல்-சொல்-309)

இசையென்பது “ஓசையாகி” இசைப் பொருண்மையுணர்த்தும்.

“ஒருநீ ஆகல் வேண்டினும் சிறந்த

நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினும் மற்று அதன்

தகுதி கேள் இனி, மிகுதி யாள்”

ஒப்பற்றவனாக ஆவதை நீ விரும்பினும் வாழும் நாளிலே சிறந்த புகழை நிலைப்படுத்த விரும்பினும் அதற்குரிய தகுதியை யான் உரைக்கக் கேட்பாயாக (Ilankumaranar, 2003).

“இகழுநர் இசையொடு மாயப்

புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே”

உன்னை மதியாத பகைவர் தம் புகழுடன் அழிய, நீ நின்புகழுடன் விளங்கிப் பொலிவதாக உன் வேல் (Ilankumaranar, 2003).

“வாழி பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே

நிற்பதாடிய அலங்கு செந்நாப்

பிறர்இசை நுவலாமை”

பெருமானே, உன்னைப் பாடி விளங்கிய செவ்விய நாவில் மற்றையோர் புகழைக் கூறாவாறு நிரம்ப வழங்கும் வலிமையமைந்த எம் தலைவனே (Ilankumaranar, 2003).

“இன்னிசைப் பறையொடு வென்றிய நுவலத்

தூக்கணங் குரீத் தூங்குகூடு ஏய்ப்ப” (Ilankumaranar, 2003)

ஓசையையுடைய முரசுடன் வெற்றியைச் சொல்ல, முன்பு தூக்கணங்குருவிக் கூடுபோல.

“உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே

மடம்சால் மஞ்சை அணிமயிர் சுட்டி”

உயர்ந்த புகழ்மிகத் தோன்றிய அவ்விரன் பெயர், மென்மையமைந்த மயில்தோகை சூட்டிப் பிறரால் இடம் பெற்று அரிய இடத்தில் வேய்ந்து அழகு செய்யப் பந்தலின் கீழ் நடப்பட்ட கல்லின் மேலே உள்ளது (Ilankumaranar, 2003).

“ஈத்தோன் எந்தை: இசைதனது ஆக” (Ilankumaranar, 2003)

எம் தந்தை போல்: “புகழ்” அவனுடையதாய் அமைவதாக.

“காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்இசைக்

கிள்ளி வளவன் உள்ளி அவற்படர்தும்” (Ilankumaranar, 2003)

காவிரி நாட்டின் அழியாப் புகழமைந்த கிள்ளிவளவனை எண்ணி, அவனை நோக்கிச் சொல்கின்றேன்.

கம்பலை: (இழப்பினால் வரும்)

“கம்பலை சும்மை கலியே அழுங்கல்

என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள்” (Senavaraiyar, 2002)

இவை நான்கும் அரவமாகிய இசைப் பொருண்மை யுணர்த்தும் (அரவம்-ஓசை)

“எல்லையும் இரவும் எண்ணாய் பகைவர்

ஊர்சுடு விளக்கத்து அழுவிலிக் கம்பலைக்

கொள்ளை மேவலை ஆகலின், நல்ல”

பகல் இரவென எண்ணாமல் ஊரைச் சுடம் தீ அவளிச்சத்தில் அழுது அரற்றம் “ஒலியொடு” கூடிய கொள்ளையை விரும்புதல் உடையாய் (Ilankumaranar, 2003).

“எங்கோன் இருந்த கம்பலை மூதார்”

எம் தலைவன் இருந்த ஆரவாரமிக்க பழைய ஊரில் அவ்வூர்க்கு உரியவர் (Ilankumaranar, 2003).

“ஓடுகழல் கம்பலை கண்ட

செருவெம் சேய் பெருவிறல் நாடே”

பகைவர் புறங்காட்டி ஓடுதல் அறிந்து நாணிப்பின் செல்லாது நிற்கும் முருகன் அணைய வீரனும் ஆகிய பாரியின் நாடு (Ilankumaranar, 2003).

சும்மை (ஆரவாரம்)

“கலிச்சுமை வியல் ஆங்கண்” (Ilankumaranar, 2003)

மிகுந்த “ஆரவாரத்தையுடைய” அகன்ற இடத்தில் அழகிய இதழையுடைய தும்பையுடன்.

“யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன

ஊணொலி அரவம் தானும் கேட்கும்”

பருவத்தில் வாய்க்கும் வருவாயாகப் பழுத்த மரத்தில் பறவைகள் ஒலித்தாற்போல உண்ணுதலால் உண்டாகும் “ஒலி” கேட்கும் (Ilankumaranar, 2003).

“குன்றுதூ எறியும் அரவம் போல” (Ilankumaranar, 2003)

சிறுமலை சிதற எழுந்த ஓசை போல முரசு முழங்கும்.

வைகறை அரவம் கேளிர் பலகோள்” (Ilankumaranar, 2003)

விடியற் போதில் எழும் ஒலிகளைக் கேட்பாயாக.

கலி:(கலி- ஆரவாரம்)

“குற்றானா உலக்கையால்

கலிச்சுமை வியல் ஆங்கண்” (Iankumaranar, 2003)

குற்றுதல் நீங்காத உலக்கை ஒலியுடனே, மிகுந்த ஆரவாரத்தையுடைய அகன்ற இடத்தில்.

“கலிகெழு கடவுள் கந்தம் கைவிடப்

பலிகண் மாறிய பகழ்படு பொதியில்”

ஆரவாரமிக்க திருக்கோயில் விளங்கும் தெய்வங்கள் அவற்றைக் கைவிடுமாறு பலியிடம் மாறும்.

“செலவா னாவே கலிகொல் புள்ளினம்” (Iankumaranar, 2003)

அங்குப் போதை நீங்கா பறவைக் கூட்டம் கலி-ஒலி

கலி-மனச்செருக்கு

“வெள்உளைக் கலிமான் கவிசுளம் புகளத்

தேர்வழங் கினைநின் தெவ்வர் தேஎத்துத்

துளங்கியலால் பணை எருத்தில்” (Iankumaranar, 2003)

வெண்ணிறப் பிடரியுடைய குதிரையின் குளம்புகள் தாவுமாறு உன்பகைவர் நாட்டில் தேர் செலுத்தினை.

“கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ” (Iankumaranar, 2003)

கண் கவரும் மாலையையும் துள்ளும் குதிரையையும் உடையே சோழனே.

“கடம் சினத்த கொல்களிறும் கதழ்பரிய கலிமாவும்” (புறம்-55-7)

கடிய சினமுடைய கொல்லும் யானையும், விரைந்து செல்லும் மனச் செருக்குடைய குதிரையும் நீண்ட கொடிவிளங்கும்.

“வலம்படு தானை வேர்ந்தர்

பொலம்படைக் கலிமா எண்ணு வோரே” (Iankumaranar, 2003)

வலிய படையுடைய வரும் ஆகிய வேந்தர்களின் அழகிய குதிரைகளை எண்ணுபவராக இருந்தவர்.(கலிமா-குதிரை)

“கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை” (Iankumaranar, 2003)

நிறைந்த வருவாயை யுடைய வெண்ணிப் போர்க்களத்தில். (கலி- தழைத்தல்)

“குடந்தையம் செவிய கோட்டொலி யாட்டக்

கலியார் வரகின் பிறங்குபின் ஒளிக்கும்” (Iankumaranar, 2003)

வளைந்த செவியையுடைய வரப்பு எலியை அலைத்தது. அது தழைத்த வரகின் விளங்கும் தோகையுள் மறைந்தது.

“காணக் காக்கைக் கலிச்சிறகு ஏய்க்கும்” (Iankumaranar, 2003)

காட்டுக் காக்கையின் செழித்த சிறகு போன்ற இருள்வாசிப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட சரம் “அருந்துயர் உழக்கும்நின் திருந்திழை அரியவை

கலிமயில் கலாவம் கால்குவித் தன்ன

ஒலிமென் கூந்தல் கமழ்புகை கொளீஇத்” (Ilankumaranar, 2003)

துயரில் கிடக்கும் உன் முணைவி, நீண்ட தோகை காலோடு கவிந்தபல் போன்று தழைத்த மெல்லிய கூந்தல், நறுமணப் புகை கொள்ளுமாறு செய்து.

அழுங்கல்

“அதுசேர்ந் தல்கிய அழுங்கல் ஆலை

வெளில்பா ழாகக் கண்டு கழுழந் தாங்குக்

கலங்கினேன அல்லனோ யானே” (Ilankumaranar, 2003)

அவ்யானை தங்கிய “வருந்தத்தக்க கூடத்தின்” தறி வெறுமையாய்

நிற்பது கண்டு வருந்தினாற் போல யானும் கலங்கினேன்.

“மண்முழுது அழுங்கச் செல்லினும் செல்லும் ஆங்கு

இருங்கடல் தானை வேந்தர்” (Ilankumaranar, 2003)

பகையிடத்தார் “கவலை கொள்ளச் செல்லவும்” ஆகும்.

பெரிய கடல் போன்ற படையுடைய அரசன்.

சிலைத்தல்

“துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலும் இயம்பலும் இரங்கலும்

இசைப்பொருட் கிளவி என்மனார் புலவர்” (Nachinarkiniyar, 1962)

இவை நான்கும் இசைப் பொருள் உணர்த்தும்.

“நல்ல என்னாது சிதைத்தல்

வல்லையால் நெடுந்தகை செருவத் தானே” (Ilankumaranar, 2003)

நல்ல என்று பாராது போரில் “அழித்தல்” வலியனாய் இருத்தாய் பெருந்தகையே.

இயம்பல்

“அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குரல் இயல்பவும்” (Ilankumaranar, 2003)

அஞ்சத்தக்க ஒலியுடைய பறவைகள் ஒலிஎழுப்பவும்.

“வைகுறு விடியல் இயம்பிய குரலே” (Ilankumaranar, 2003)

பலவென விடிகாலையில் சொல்லிய சொல்.

இரங்கல்

“செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங்கும்புகழ்” (Ilankumaranar, 2003)

தவறாகச் செய்து விட்டுப் பின்னர் வருந்துதல் இல்லாத நெடும் புகழ் வாய்ந்த சேட்சென்னியே.

“சிறியகள் பெறினே எமக்குஈய மன்னே” (Ilankumaranar, 2003)

“மன்-இரங்கல்”

சிறிதளவு கள்ளைப் பெற்றால் எமக்குத் தருவான். மன்- இரங்கல் பொருளது. அது போய்விட்டதே என்று பல்கால் வந்தது. இரங்கல் பல்கால்சொல்லிச் சொல்லி அரற்றுதல் அறியத்தக்கது.

“இனிது துஞ்சும் தருநகர் வரைப்பின்

இனையல் அகற்ற என் கிணை தொடக் குறுகி” (Iankumaranar, 2003)

“இனைதல்-வகுந்துதல்”

இனிதாக உறங்கும் வளமனைப் பகுதியில் என் “வறுமைத்துயர்” அகற்ற என் தடாரிப் பறையைத் தட்ட நெருங்கிய அமரர் பக்கம் நின்று காக்க.

“கலுழந்துவார் அரிப்பணி பூணம் நனைப்ப

இனைதல் ஆனாள் ஆக” (Iankumaranar, 2003)

வழிந்த நீர்த்துளி மார்பை நனைக்க “வருந்தினாள்”

“அருளாய் ஆகலோ கொடிதே, இருள்வரச்

சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்”

அருள் செய்யாது இருப்பது கொடியது மாலைப் பொழுதில் எம் சிறிய யாழில் “இரங்கல்” பண்ணைப் பாடினேம் (Iankumaranar, 2003).

“மையல் மாலையாம் கையறுபு இனைக்” (Iankumaranar, 2003)

“இனைய-வருந்த”

மயக்கம் தரும் மாலைப் பொழுதில் யாம் செயலற்று “வருந்துவோம்”

துவைத்தல்

“முரசுகடிப்பு இகுப்பவும் வல்லளை துவைப்பவும்” (Iankumaranar, 2003)

“துவைத்தல்-உலித்தல்”

முரசு கோலால் அடிக்கவும் வெண்சங்கு “முழங்கவும்” .

முடிவுரை

இசைப் பொருள் உணர்த்தும் சொற்களாகக் கூறுபனவற்றுள் பெரும்பான்மையும் தொழிற் பெயர்களே இடம் பெறுகின்றன. (சிலைத்தல், இயம்பல், இரங்கல்) என்பன. தொல்காப்பியம் குறிப்பிட்ட நூற்றியிருபது உரிச்சொற்கள் தான் தற்போதுள்ள உரிச்சொற்களுக்கெல்லாம் மூலமாகும். நேமிநாதம், நன்னூல் ஆகிய நூல்கள் புதிதாக வழக்கொழிந்த சொற்களுக்குத் தற்காலப்பொருளை அறிமுகப்படுத்தின பொருள்களில் சிலவற்றை நிகண்டுளிலிருந்தும் எடுத்தாண்டன.

Reference

Ilampuranar, (1973) Tholkappiyam Sollathikaram, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.

Iankumaranar, Raa., (2003) Purananuru, Kalathra press, Chennai, India.

Murukarattinam, T., (1978) Mozhiyiyatr Katturaigal, Tamilsolai veliyedu, Chennai, India.

Nachinarkiniyar, (1962) Tholkappiyam Sollathikaram, Kalaga veliyedu, Chennai, India.

Senavaraiyar, (2001) Tholkappiyam Sollathikaram, Kalaga veliyedu, Chennai, India.

Theiva Silaiyar, (2000) Tholkappiyam Sollathikaram, Kalaga veliyedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License